RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 11.700 van 4 januari 2016
in de zaak A. 217.319/XIV-36.723

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Geens
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 oktober 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 152.964 van 21 september 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 28 oktober 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen voorwaarde toegevoegd aan artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de

vreemdelingenwet) door te stellen dat verzoeker niet over het wettelijk vereiste belang beschikt bij zijn beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing waarmee zijn met toepassing van die bepaling ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf “zonder voorwerp” werd verklaard. De in dergelijke aanvraag bedoelde “buitengewone omstandigheden” betreffen enkel de omstandigheden die het verantwoorden die aanvraag in te dienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België en niet via de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Ten gronde betreft het een gewone machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden. Anders dan verzoeker voorhoudt, kan het feit dat een aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet “steeds […] vanuit een onwettig verblijf” wordt ingediend niet worden gelijkgesteld met een inreisverbod, dat een expliciet verbod inhoudt om het Rijk binnen te komen en er dus ook te verblijven. Derhalve kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest op wettige wijze vaststellen dat het aan verzoeker opgelegde inreisverbod tevens een verbod inhield om gedurende drie jaar op het grondgebied van het Rijk te verblijven, zodat ook een eventuele vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing slechts tot een nieuwe weigering van die aanvraag zou kunnen leiden.

De vraag of in de aanvankelijk bestreden beslissing kon worden gesteld dat de aanvraag ingevolge het bestaande en definitief geworden inreisverbod “zonder voorwerp” was, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen en kan de strekking van het bestreden arrest dus niet hebben beïnvloed.

2. De artikelen 3 en 8 van het EVRM staan er niet aan in de weg dat een mogelijke schending van die bepalingen niet nader wordt onderzocht in een beroep tot nietigverklaring wanneer dat beroep niet-ontvankelijk blijkt te zijn. Evenmin blijkt een schending van artikel 13 van het EVRM uit het feit dat een schending van de voornoemde verdragsbepalingen om die reden niet verder wordt onderzocht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon op wettige wijze vaststellen dat verzoeker de mogelijkheid heeft een opschorting of de opheffing van het bestaand en definitief geworden inreisverbod te vragen met de mogelijkheid daarbij de elementen met betrekking tot de artikelen 3 en 8 van het EVRM te laten gelden.

3. De beide middelen zijn kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier januari tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**